

- pakārtoti, gadījumā, ja Tiesa norādītos V pielikuma D daļas punktus nevar atzīt par spēkā neesošiem, atzīt par spēkā neesošu V pielikuma D daļu kopumā, kā arī apstrīdētās regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta teikuma daļu “*kura izmantošana ir atļauta*”, kas veido atsauci uz tās V pielikuma D daļu;
- sekundāri pakārtoti, gadījumā, ja Tiesa noraidītu kā primāro, tā arī pakārtoto prasījumu par apstrīdētās regulas daļēju atzīšanu par spēkā neesošu, atzīt par spēkā neesošu visu regulu kopumā, un
 - piespriest Eiropas Parlamentam un Eiropas Savienības Padomei atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmais pamats: LES 3. panta 3. punkta, lasot kopā ar LESD 11. pantu un 191. panta 3. punktu un Zivsaimniecības politikas pamatregulas ⁽²⁾ 2. pantu, 3. panta c), h) un i) punktu un 6. panta 2. punktu, kā arī apstrīdētās regulas 3. panta 1. punktu, pārkāpums, jo Parlaments un Padome apstrīdētajā regulā ietverto zvejas ar elektroimpulsa traļiem aizliegumu pārejas laikā nav noteikuši, balstoties uz jaunākajiem pieejamajiem zinātniskajiem atzinumiem.

Otrais pamats: LES 3. panta 3. punkta pārkāpums, lasot kopā ar LESD 11. pantu un 173. panta 1. un 3. punktu, Zivsaimniecības politikas pamatregulas 2. pantu, 3. panta h) punktu un 6. panta 2. punktu un apstrīdētās regulas 3. panta 1. punktu, pārkāpums, jo Parlaments un Padome apstrīdētajā regulā ietverto zvejas ar elektroimpulsa traļiem aizliegumu pārejas laikā ir noteikuši pretrunā pienākumam veicināt inovācijas un tehnisko progresu.

Trešais pamats: LES 3. panta 3. punkta, lasot kopā ar LESD 11. pantu un 191. panta 2. punkta pirmo daļu, Zivsaimniecības politikas pamatregulas 2. panta 2. punktu un 3. panta h) punktu un apstrīdētās regulas 3. panta 1. punktu, pārkāpums, jo Parlamentam un Padomei apstrīdētajā regulā ietverto zvejas ar elektroimpulsa traļiem aizliegumu pārejas laikā bija jāpamato ar piesardzības principu.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1241 (2019. gada 20. jūnijs) par zvejas resursu saglabāšanu un jūras ekosistēmu aizsardzību ar tehniskiem pasākumiem un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 2019/2006, (EK) Nr. 1224/2009 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1380/2013, (ES) 2016/1139, (ES) 2018/973, (ES) 2019/472 un (ES) 2019/1022 un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 894/97, (EK) Nr. 850/98, (EK) Nr. 2549/2000, (EK) Nr. 254/2002, (EK) Nr. 812/2004 un (EK) Nr. 2187/2005 (OV 2019, L 198, 105. lpp.).

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1380/2013 (2013. gada 11. decembris) par kopējo zivsaimniecības politiku un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1954/2003 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002 un (EK) Nr. 639/2004 un Padomes Lēmumu 2004/585/EK (OV 2013, L 354, 22. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 15. oktobrī iesniedza Conseil d'État (Beļģija) – T.H.C./Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

(Lieta C-755/19)

(2019/C 423/36)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītājs: T.H.C.

Atbildētājs: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/32/ES (2013. gada 26. jūnijs) par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai ⁽¹⁾ (pārstrādāta versija) 46. pants, saskaņā ar kuru pieteikuma iesniedzējiem jānodrošina tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību saistībā ar lēmumiem “par to starptautiskās aizsardzības pieteikumu”, un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāda valsts procesuālā tiesību norma kā 1980. gada 15. decembrā *loi sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers* [likuma par ārvalstnieku iecelšanu, uzturēšanos, apmešanos uz dzīvi un izraidīšanu] 39/57. panta 1. punkta otrās daļas 3. punkta 2. teikums, lasot to kopā ar tā paša likuma 57/6. panta 3. punkta pirmās daļas 5. punktu un 57/6/2. panta 1. punktu, kurā termiņš, lai pārsūdzētu lēmumu par secīga starptautiskās aizsardzības pieteikuma, ko iesniedzis trešās valsts valstspiederīgais, nepieņemamību, ir noteikts “piecas” kalendārās dienas, skaitot no administratīvā lēmuma paziņošanas dienas, ja “ārvalstnieks sava pieteikuma iesniegšanas brīdī atrodas noteiktā vietā, kas minēta [šī paša likuma] 74/8. un 74/9. pantā vai arī tas ir nodots valdības rīcībā”?

⁽¹⁾ OV 2013, L 180, 60. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 17. oktobrī iesniedza Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija (Latvija) – SIA “CV-Online Latvia”/SIA “Melons”

(lieta C-762/19)

(2019/C 423/37)

Tiesvedības valoda – latviešu

Iesniedzējtiesa

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija

Pamatlietas puses

Prasītāja, otrā puse apelācijas instancē: SIA “CV-Online Latvia”

Atbildētāja, apelācijas sūdzības iesniedzēja: SIA “Melons”

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai atbildētājas darbība, nodrošinot galalietotāja pārdresāciju ar hipersaites palīdzību uz prasītājas interneta vietni, kur var iepazīties ar darba sludinājumu datubāzi, ir interpretējama tādējādi, ka tā atbilst Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 11. marta Direktīvas par datubāzu tiesisko aizsardzību ⁽¹⁾ 7. panta otrās daļas b) apakšpunkta “atkārtota izmantošana” definīcijai, bet tieši datubāzes atkārtotai izmantošanai izmantojot citas pārraides formas?
- 2) Vai meta tagu saturošā informācija, kas tiek atainota atbildētājas meklētājā, ir interpretējama tādējādi, ka tā atbilst Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 11. marta Direktīvas par datubāzu tiesisko aizsardzību 7. panta otrās daļas a) apakšpunkta “iegūšana” definīcijai, bet tieši datubāzes satura vai būtiskas tā daļas īslaicīgai vai pastāvīgai pārvietošanai uz citu nesēju jebkādiem paņēmieniem un jebkurā formā?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 96/9/EK (1996. gada 11. marts) par datubāzu tiesisko aizsardzību (OV 1996, L 77, 20. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā, 13. nod., 15. sēj., 459. lpp.)